

35 YAŞ ŞİİRİ...

Yaş otuz beş! yolun yarısı eder.
Dante gibi ortasındayız ömrün.
Delikanlı çağımızdaki cevher,
Yalvarmak, yakarmak nafile bugün,
Gözünün yaşına bakmadan gider.

Şakaklarıma kar mı yağdı ne var?
Benim mi Allah'ım bu çizgili yüz?
Ya gözler altındaki mor halkalar?
Neden böyle düşman görünürsünüz,
Yıllar yılı dost bildiğim aynalar?

Zamanla nasıl değişiyor insan!
Hangi resmime baksam ben değilim.
Nerde o günler, o şevk, o heyecan?
Bu güler yüzlü adam ben değilim;
Yalandır kaygısız olduğum yalan.

Hayal meyal şeylerden ilk aşkımız;
Hatırası bile yabancı gelir.
Hayata beraber başladığımız,
Dostlarla da yollar ayrıldı bir bir;
Gittikçe artıyor yalnızlığımız.

Gökyüzünün başka rengi de varmış!
Geç fark ettim taşın sert olduğunu.
Su insanı boğar, ateş yakarmış!
Her doğan günün bir dert olduğunu.
İnsan bu yaşa gelince anlarmış.

Ayva sarı nar kırmızı sonbahar!
Her yıl biraz daha benimsediğim.
Ne dönüp duruyor havada kuşlar?
Nerden çıktı bu cenaze? ölen kim?
Bu kaçınıcı bahçe gördüm tarumar?

Neylersin ölüm herkesin başında.
Uyudun uyanamadın olacak.
Kim bilir nerde, nasıl, kaç yaşında?
Bir namazlık saltanatın olacak,
Taht misali o musalla taşında.

Cahit Sıtkı
TARANCI

Yıllar akıp gidiyordu, Cahit Sıtkı yaşadığı bohem hayatından kurtulmak istiyordu.

**Paydos bundan böyle çılgınlıklara
Sert konuşmaya başladı aynalar
Yetişir koştum aşkın peşi sıra
Bitirdi beni bu içki ve kumar**

**Yaş ilerliyor. Artık geçti bizden
Kişi ev bark edinmeli vakitken
Gün gelince biz değil miyiz ölen?
Cenazemiz yerde kalmasın dostlar!**

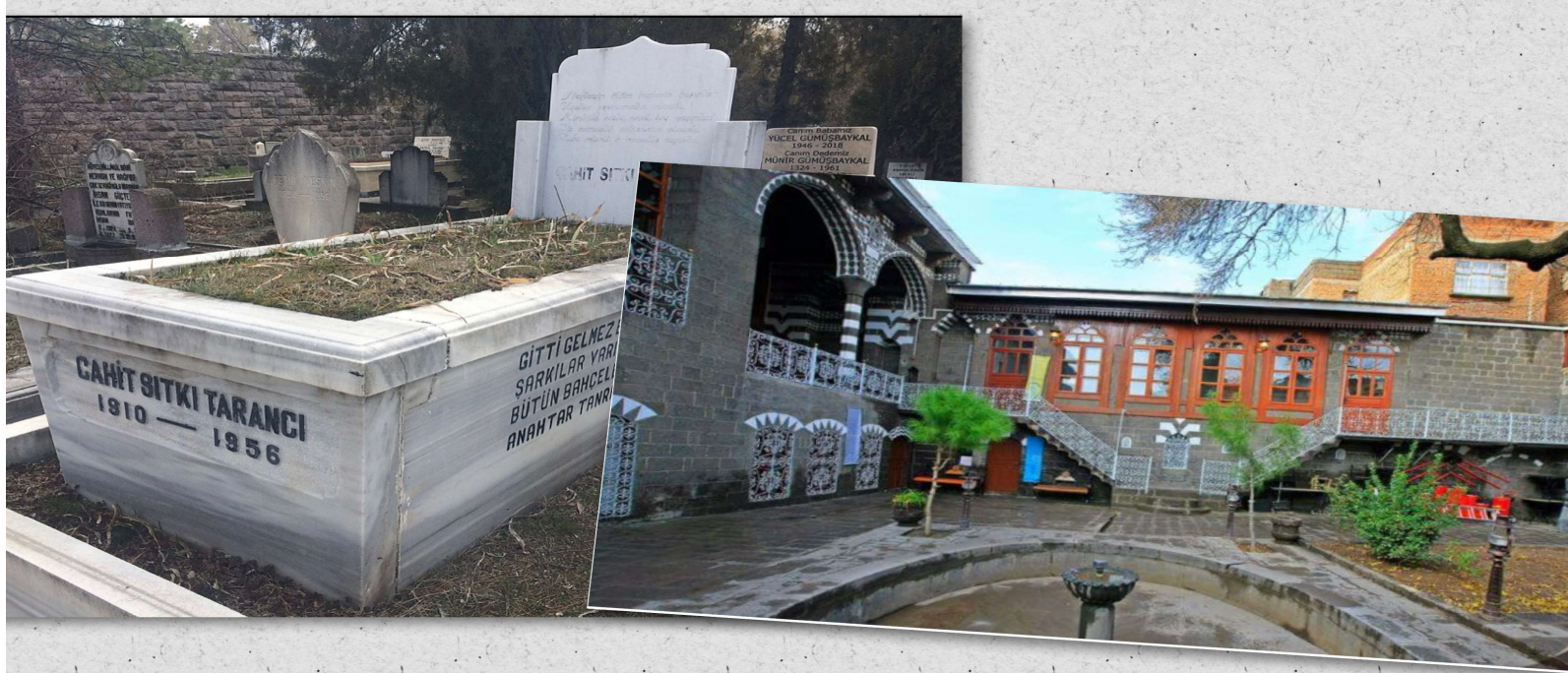
Cahit Sıtkı, Ankara'da Çalışma Bakanlığında görevli iken tanıştığı Cavidan Tınaz'a aşık oldu ve 1951 yılında evlendiler.

Ancak Cahit Sıtkı'nın mutluluğu uzun sürmedi. 1954 yılında sağ tarafına felç gelince konuşma yetisini kaybetti.

Tıbbi tedavilere olumlu yanıt vermedi ve son çare olarak hafızasına işlerlik kazandırmak için kendisine sürekli şiirleri okundu.

Mucizevi bir şekilde şiirlerine tepki vermeye başladı; 15-20 kelime söyleyebilecek hale geldi hatta daha da ileri gitti, sağ kolunu kıpırdatmaya ve yavaş yavaş yürümeye bile başladı.

1956 yılında tedavi için gittiği Viyana'da o çok korktuğu ölümlle yüzleşti. Zatülcemp hastalığına yenildi ve hayata gözlerini yumdu.

Cahit Sıtkı'nın Diyarbakır'da doğduğu ev, Kültür Bakanlığınca 1974 yılından itibaren Cahit Sıtkı Tarancı müzesi haline getirilmiştir.

ESERLERİ

Şiir

- * Ömrümde Sükut (1933)
- * Otuz Beş Yaş (1946)
- * Düşten Güzel (1952)
- * Sonrası (1957)
- * Bütün Şiirleri (1983)

Mektup

- * Ziya'ya Mektuplar (1957)
- * Evime ve Nihal'e Mektuplar (1989)

Hikaye

- * Gün Eksilmesin
Penceremden (2006)

Biyografi

- * Peyami Safa; Hayatı ve Eserleri (1940)

KAYNAKÇA

- * **Şiirde Halkbilimi izlekleri : Cahit Sıtkı Tarancı Örneği - M.Abdulbasit Sezer**
- * **Şiire Adanmış Bir Yaşam: Cahit Sıtkı Tarancı'nın Şiirlerinde Otobiyografik izler - Emine Gut**
- * **Ziya'ya Mektuplar - Cahit Sıtkı Tarancı**
- * **Bütün Şiirleri "Otuz Beş Yaş" - Cahit Sıtkı Tarancı (Derleyen: Asım Bezirci)**
- * **Cahit Sıtkı Tarancı - Önder Göçgün**